

dag, at den spanske Handelstraktat skal godkjendes, men ogsaa i de spanske Cortes; hvis vi nu vilde forhandle om Toldreformen, blev Følgen meget let, da man andetsteds har besluttet, at indtil denne Forhandling var forbi, vilde man lade Godkendelsen af Traktaten hvile, at Cortes-samlingen kunde være endt, inden vi bleve færdige, og hvad saa? Jeg behøver ikke at give nogen nærmere Udvikling heraf. Det fremgaar, forekommer det mig, uimodsigeligt af dette, at vi befinde os paa et Standpunkt, hvor der virkelig ingen Tid er at spille, hvis man nærer et alvorligt Ønske om, at Traktaten faktisk og praktisk skal træde i Kraft. Det er derfor, at der er blevet indbragt en Dagsorden, for at man ved dens Vedtagelse kunde komme til en virkelig Behandling af selve Handelstraktaten uden at sætte den i Forbindelse med andre hæmmende Baand. Det er efter min Mening en fuldstændig selvfølgelig Nødvendighed, hvis man overhoved vil vedtage Traktaten, at man ingen Tid spiller, og jeg gaar derfor ud fra, at kun den, der ikke har noget stærkt Ønske om Handelstraktatens Vedtagelse, kan rolig stemme imod den indbragte Dagsorden, hvorimod Enhver, der vil vinde Handelstraktaten en virkelig Chance, maa stemme for den.

En eneste Indvending kan jeg ganske vist tænke mig, at der kunde gjøres mod Dagsordenen, men det er en Indvending, der dog kun vil være begrundet og have Bægt under en vis Omstændighed, og det er den, at der skulde foreligge en virkelig Ud-sigt til at faae en Toldreform vedtagen. Jeg tvivler ikke om, at Nogen kan sige, at Toldreformen er saa uendelig meget vigtigere end Traktaten, at ethvert Henhyn til Handelstraktaten maa vige tilbage for den, men er der virkelig Nogen, der tror, at der er Ud-sigt til at faae Toldreformen gennemført nu for Tiden? Jeg tvivler om det. Jeg tror, at Enhver, der vil lægge Haanden paa Hjertet, oprigtig maa tilstaa, at enhver Ud-sigt til dens Vedtagelse — lad den ligge fjern — fuldstændig savnes, og hvis det er saaledes, saa forekommer det mig, at man ikke kan spille Tiden derpaa og dermed maaske komme til at træffe Tiden saa langt ud, at Handelstraktaten, i alt Fald i dette Aar, ikke vil kunne træde i Kraft. Jeg har imidlertid til min ikke ringe Forundring hørt Stemmer i dette Thing udtale sig for, at der dog maaske var en Ud-sigt til, at der kunde komme et Resultat ud af Forhandlingerne, og derfor vilde man stemme imod Dagsordenen, fordi der skulde forhandles. Et æret handelskyndigt Medlem her fra Kjøbenhavn (Brøberg) har navnlig udtalt sig i denne Retning og

har sagt, at naaget han fandt det foreliggende Toldlovsforslag uantageligt, og tilføiede, at han i alt Væsentligt kunde slutte sig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Forslagsstiller af Dagsordenen, troede han dog, at han, der var en praktisk Mand, ogsaa tog Sagen paa en praktisk Maade, naar han bidrog til, at man kunde komme til Forhandling. Han sølte imidlertid vistnok selv, at der var en vis Selvom-sigelse i disse Ytringer, og han søgte derfor at styrke dem ved at fremdrage visse Exempler paa, at Forhandling dog imod al Forventning kunde føre til Noget. Blandt disse Exempler fremdrog han et i sin Tid af den høie Regjering fremlagt Lovforslag om en Olsbestatning. Det var vistnok en Skjæbnens Ironi, der bragte det ærede Medlem til netop at tage dette Exempel, thi det var jo dog ganske sikkert nok ikke hans Hensigt at bruge et Exempel, der fuldstændig modbeviste det, han vilde hævde, at der dog kunde komme et Resultat ud af saadanne Forhandlinger, da det jo ikke er ham ubekjendt, ligesaa lidt som det er os Alle ubekjendt, at netop af dette Lovforslag kom der intet Resultat og foreligger der i Dag endnu intet Resultat. Vi ere tværtimod vistnok længere borte fra et Resultat i Dag, end vi vare, da selve Lovforslaget blev fremlagt her. Dette Exempel synes mig altsaa at være saa uheldig valgt som vel muligt. Men rent bortset derfra, og selv om det ærede Medlem vil skide sig ind under, at han kun mente det Resultat, hvortil vi kom her i Thinget, tror jeg dog, at Exemplet, selv naar jeg giver ham denne gunstigste Chance, var særdeles uheldig valgt; thi hvad var Tilfældet her? Om Principerne for dette Lovforslag vare Alle enige, nemlig at Ol burde beskattes. Ja, ikke alene om Principerne, men selv om en af Enkelthederne, nemlig at det kun var Luxusøl, der burde beskattes, var der, saavidt jeg veed, overveiende for ikke at sige fuldstændig Enighed. Men er det Tilfældet med det Lovforslag, som nu foreligger her i Thinget? Der vil det ærede Medlem dog vistnok indrømme — og særlig er jeg sikker derpaa efter de Udtalelser, vi have hørt fra ham selv — at der er saa langt fra at være Enighed om Principerne, som vel tænkes kan. Det forekommer mig altsaa, at dette Exempel er saa langt fra at styrke de af ham udtalte Ansuelser, som det overhovedet kan være Tilfældet. Derefter gif det ærede Medlem over til at udtale sig om, at den saa ofte omtalte Sammenkobling af Handelstraktaten med dette Toldlovsforslag maatte han i det Hele misbillige, men han fandt dog en meget stor og væsentlig Und-